

Laikina versija

GENERALINIS ADVOKATAS

JULIANE KOKOTT IŠVADA,

pateikta 2018 m. gegužės 3 d.(1)

Byla C-249/17

Ryanair Ltd

prieš

The Revenue Commissioners

(*Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas, Airija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Mokesčių teisės aktai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Švoka „apmokestinamasis asmuo“ – Išlaidos paslaugoms, įsigytoms siekiant nupirkti visas bendrovės akcijas – Teisė į pirkimo mokesčio atskaitą – Nepavykęs konkurento perėmimas“

I. **Švadas**

1. Šioje byloje dar kartą keliamas klausimas dėl švokos „apmokestinamasis asmuo“ aiškinimo ir „ekonominės veiklos“ nustatymo pagal PVM direktyvos(2) 9 straipsnio 1 dalį. Šis procesas leis Teisingumo Teismui patikslinti savo jurisprudencijos dėl kontroliuojančių bendrovių teisės į pirkimo mokesčio atskaitą taikymo sritį.

2. 2006 m. oro transporto bendrovė *Ryanair* bandė perimti Airijos oro transporto bendrovę *Aer Lingus*. Šios bendrovės nepavyko perimti dėl priežasčių, susijusių su konkurencija, tačiau *Ryanair* jau buvo patyrusi didelių išlaidų dėl konsultavimo planuojamo perėmimo klausimais ir kitų paslaugų pirkimo. Todėl *Ryanair* pateikė prašymą atskaityti už šias paslaugas sumokėtą pirkimo mokestį, bet Airijos mokesčių administratorius tą prašymą atmetė.

3. Tiesa, Teisingumo Teismo jurisprudencijoje pripažįstama, kad teisė į atskaitą taip pat gali būti taikoma nesėkmingoms investicijoms. Tačiau nesutarimų šioje byloje kyla dėl to, kad pagal jurisprudenciją paprastas akcijų įsigijimas ir turėjimas dar nereiškia ekonominės veiklos, kaip ji suprantama pagal PVM direktyvą. Todėl kontroliuojančioji bendrovė, kurios vienintelis tikslas – įsigyti akcijų, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją neturi teisės į pirkimo mokesčio atskaitą(3).

4. Nagrinėjamu atveju kalbama ne apie klasikinę kontroliuojančiosios bendrovės formą, o apie

veikl? vykdan?i? bendrov? (taigi apmokestinam?j? asmen?), kuri savo strateginiame plane numat? perimti konkuruojan?i? bendrov?. Tod?l kyla klausimas, ar šiuo atveju apskritai gali b?ti taikomas teis?s atskaityti pirkimo mokest? apribojimas, nustatytas vadinamojoje jurisprudencijoje d?l kontroliuojan?i?j? bendrovi?(4). Ekonomin? bylos aspekt? atitinka tik akcij? ?sigijimo jau vykdomos ekonomin?s veiklos tikslais vertinimas funkciniu poži?riu.

II. Teisinis kontekstas

5. S?jungos teis?s pagrindas šioje byloje yra nagrin?jamam mokestiniam laikotarpiui taikomos 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB(5) d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (toliau – Šeštoji direktyva) nuostatos. J? turinys sutampa su atitinkam? Direktyvos 2006/112/EB (toliau – PVM direktyva) nuostat? turiniu(6).

6. PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje (anks?iau – 4 straipsnio 1 ir 2 dalys) nustatyta:

„1. „Apmokestinamasis asmuo“ – asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonomin? veikl?, neatsižvelgiant ? tos veiklos tiksl? ar rezultat?.

„Ekonomin? veikla“ – gamintoj?, prekybinink? ar paslaugas teikian?i? asmen? veikla, ?skaitant kasyb? bei žem?s ?kio veikl? ir laisv?j? profesij? veikl?. Vis? pirma ekonomine veikla laikomas materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimas siekiant gauti nuolatini? pajam?.“

7. Pagal PVM direktyvos 167 straipsn? teis? ? atskait? atsiranda, atsiradus prievolei apskai?iuoti atskaitytin? PVM. Šios direktyvos 168 straipsnyje (anks?iau tai buvo nustatyta Šeštosios direktyvos 17 straipsnyje) numatyta:

„Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi tur?ti valstyb?je nar?je, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teis? iš PVM, kur? sumok?ti jam tenka prievol?, atskaityti:

a) mok?tin? ar sumok?t? PVM toje valstyb?je nar?je už preki? tiekim? ar paslaug? teikim?, kur? jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo <...>“

III. Faktin?s aplinkyb?s, pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

8. Apeliant? pagrindin?je byloje *Ryanair Ltd.* (toliau – *Ryanair*) yra privati oro transporto bendrov?, kurios registruota buvein? Airijoje. 2006 m. spalio 23 d. *Ryanair* pateik? oficial? pasi?lym? perimti bendrov? *Aer Lingus* ?sigyjant visas pastarosios bendrov?s akcijas. *Aer Lingus* yra buvusi valstybin? Airijos oro transporto bendrov?, po 2006 m. privatizacijos jos akcijomis 2006 m. spalio 2 d. leista prekiauti vertybini? popieri? biržoje.

9. 2007 m. birželio 27 d. sprendimu Komisija pripažino koncentracij? nesuderinama su bendr?ja rinka(7). D?l šios priežasties *Ryanair* gal?jo ?sigyti tik šiek tiek mažiau nei 29 % *Aer Lingus* akcij?.

10. Teikdama pasi?lym? perimti akcijas, *Ryanair* naudojos PVM apmokestinamomis paslaugomis. *Ryanair* papraš? suteikti teis? ? šio pirkimo mokes?io atskait?. Ta?iau Airijos mokes?i? ir muit? administratorius (*The Revenue Commissioners*, kita apeliacinio proceso šalis pagrindin?je byloje) š? prašym? atmet?.

11. Neigiam? sprendim? *Ryanair* pirmiausia apskund? Airijos mokestini? gin?? apeliacinei komisijai (*Tax Appeals Commission*), v?liau pateik? skund? *Circuit Court* (Apygardos teismas). Šis teismas nurod? atlikti privalom? faktini? aplinkybi? vertinim? ir, pasinaudodamas tam tikra

nacionaline prejudicinio sprendimo procedūra, pateiktą Airijos *High Court* (Aukštasis teismas) teisinį klausimą, ar pagrindinis bylos aplinkybėmis gali būti suteikiama teisė į pirkimo mokesčio atskaitą. Šis teismas taip pat padarė išvadą, kad *Ryanair* neturi teisės į pirkimo mokesčio atskaitą.

12. Dėl šio *High Court* sprendimo *Ryanair* pateiktą apeliacinį skundą Airijos *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas). 2017 m. gegužės 8 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. gegužės 12 d., *Supreme Court* sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateiktą Teisingumo Teismui pagal SESV 267 straipsnį šiuos klausimus prejudiciniam sprendimui priimti:

„1. Ar ketinimo ateityje teikti valdymo paslaugas žmonėms, kurių norima perimti, jei perimamas būtų sėkmingas, pakanka padaryti išvadai, kad pagal Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnį potencialus įgijėjas vykdo ekonominę veiklą ir kad PVM, kurį potencialus įgijėjas turėjo sumokėti už prekes arba paslaugas, suteiktas ruošiantis atitinkamam įsigijimui, galima laikyti PVM, sumokėtu už pirkimo sandorį, susijusį su ketinama vykdyti ekonomine veikla, t. y. valdymo paslaugų teikimu?

2. Ar tarp profesionalių paslaugų, kurios suteiktos rengiantis potencialiam perimimui, ir pardavimo, t. y. potencialaus valdymo paslaugų teikimo norimai įsigyti žmonėms, jeigu įsigijimas būtų sėkmingas, gali egzistuoti „tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys“, kaip nustatyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendime *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495), kad už tas profesionalias paslaugas mokėtina PVM būtų leista atskaityti“

13. Per prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrą Teisingumo Teisme pastabas raštu pateiktą *Ryanair*, Airija ir Europos Komisija. Visoms suinteresuotosioms šalims atstovauta kovo 14 d. vykusiame teismo posėdyje.

IV. Teisinis vertinimas

14. Abu prejudiciniai klausimai susiję su teise atskaityti pirkimo mokestį, taikomą išlaidoms, susijusioms su planuotu visų bendrovės akcijų, siekiant jų perimti, pirkimu, kuris galiausiai nepavyko. Todėl juos reikia nagrinėti kartu.

15. Pirmuoju klausimu *Supreme Court* iš esmės siekia sužinoti, ar tam, kad bendrovė būtų pripažinta apmokestinamuoju asmeniu pagal PVM direktyvą, pakanka įsigyjančiosios bendrovės ketinimo teikti patronuojamajai bendrovei, jei ją pavyktų perimti, valdymo paslaugas.

16. Iš esmės *Supreme Court* teiraujasi apie galimybes sujungti dvi jurisprudencijos kryptis. Viena vertus, teisė į atskaitą pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją taip pat gali būti taikoma nesėkmingoms investicijoms: prašyti suteikti teisę atskaityti pirkimo mokestį už išlaidas, kurios susidaro rengiantis ekonominei veiklai, taip pat galima tuo atveju, jei ekonominės veiklos ketinimai žlunga ir planuoti apmokestinamieji sandoriai nevyksta(8). Svarbiausia – objektyviomis aplinkybėmis parodyti apmokestinamojo asmens ketinimą vykdyti ekonominę veiklą(9). Kita vertus, teisė į pirkimo mokesčio atskaitą suteikiantis ekonomine kontroliuojančiosios bendrovės veikla pagal jurisprudenciją gali būti laikomas šios bendrovės dalyvavimas valdant kitas bendroves, kurių kapitalo dalį ji turi(10).

17. Antruoju klausimu *Supreme Court* siekia išsiaiškinti, ar išlaidas, susijusias su bendrovės akcijų įsigijimu, ir planuojamas valdymo paslaugas sieja pirkimo mokesčio atskaitai būtiną tiesioginį ir nedelsiant atsirandantį ryšį.

A. Pagrindas skirti finansų kontroliuojančiai bendrovei nuo veikiančios žmonės

18. Vadinamoji jurisprudencija dėl kontroliuojančių bendrovių, kuria remiasi *Supreme Court*, teikdamas pirmąjį klausimą, buvo suformuota remiantis tik finansų kontroliuojančių bendrovių, per kurias siekta įsigyti kitų bendrovių akcijas nevystant jokios savarankiškos veiklos, pavyzdžiu. Visas jų pajamas sudarė vien tik dividendai – ne kaip atlygis už tam tikro turto naudojimą komerciniais tikslais, o kaip paprasto akcijų turėjimo rezultatas(11).

19. Taigi pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją grynai finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurios papildomai neteikia, pavyzdžiui, valdymo paslaugų už atlygą, nėra laikytinos apmokestinamuoju asmeniu, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį(12), nes nevykdo ekonominės veiklos. Todėl šios bendrovės neturi teisės atskaityti pirkimo mokesčių pagal direktyvos 168 straipsnį.

20. Šiomis aplinkybėmis *Supreme Court* kyla klausimas, ar ši jurisprudencija turi tokios nagrinėjamai bylai, nes *Ryanair* norėjo įsigyti akcijų ir galiausiai savo tikslą pasiekė, nors ir mažesniu mastu, nei planavo.

21. Tiesa, nekyla abejonė, kad *Ryanair* turi būti laikoma apmokestinamuoju asmeniu pagal PVM direktyvą, turint omenyje jos apyvartą iš oro linijų verslo. Be to, buvo akivaizdus komercinis akcijų įsigijimo tikslas: *Ryanair* ketino perimdama konkurentą padidinti savo apyvartą ir, tikėtina, siekti veikos ir tinklo poveikio.

22. Vis dėlto, kad būtų galima tam tikrą veiklą pripažinti ekonomine ir atitinkamai taikyti teisę? pirkimo mokesčio atskaitą pagal jurisprudenciją dėl kontroliuojančių bendrovių, visų pirma svarbu nustatyti, ar *Ryanair* ketino teikti valdymo paslaugas *Aer Lingus* už atlygą (šiuo klausimu žr. B skirsnį). Tačiau atsakymui šis klausimas visiškai jokios reikšmės neturi tai, koku mastu turėjo būti teikiamos valdymo paslaugos. Todėl kyla klausimas, ar atskaitomas pirkimo mokestis neturėtų būti skaidomas atsižvelgiant į akcijų įsigijimo išlaidas (šiuo klausimu žr. C skirsnį). Dividendų pajamos, kurios nesuteikia teisės atskaityti pirkimo mokesčių, gali būti gerokai didesnės už valdymo paslaugų apyvartą.

23. Tačiau jei būtų vadovaujamasi funkciniais akcijų įsigijimo ir pagrindinės veiklos ryšiais, neprireiktų „aplinkinio kelio“ per valdymo paslaugas, teikiamas už atlygą, ir nekiltų su tokio sprendimo taikymu susijusi išskaidymo problema (šiuo klausimu žr. D skirsnį). Vertinant planuojamą veikiančio verslo perėmimą, perėmimo išlaidos dengiamos iš veikiančio verslo sandorių. Vadinasi, svarbu, kad sandorius sietų tiesioginis ir akivaizdus ryšys (šiuo klausimu žr. E skirsnį).

24. Vis dėlto, kadangi *Supreme Court* rėmėsi tuo, kad byloje nagrinėjamam sandoriui taikytina jurisprudencija dėl kontroliuojančių bendrovių, pirmiausia nagrinėsiu, ar *Ryanair* turėtų teisę? pirkimo mokesčio atskaitą.

B. Viso pirkimo mokesčio atskaita pagal jurisprudenciją dėl kontroliuojančių bendrovių

25. Kaip jau minėta 18 punkte, paprastas akcijų turėjimas dar nereiškia ekonominės veiklos. Tačiau suformuotoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje pabrėžiama, kad akcijų įsigijimas ir turėjimas laikomas ekonomine kontroliuojančiosios bendrovės veikla, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį, jei kartu su akcijų turėjimu yra tiesioginis ar netiesioginis dalyvavimas valdant bendrovę, kurios kapitalo dalys perimamos(13). Toks dalyvavimas gali būti suprantamas kaip administracinis, finansinis ar komercinis paslaugų teikimas šiai tikslinei bendrovei(14). Minėtas kriterijų lemia tai, jog grynai kontroliuojančioji bendrovė apmokestinamuoju asmeniu pripažįstama tik dėl veiklos, kuriai taikomi PVM direktyvos 2 ir 9 straipsniai(15).

26. Ši išvada taip pat taikytina tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, net jei iš tiesų planuojamos valdymo paslaugos nepradedamos teikti – to aiškiai teiraujasi *Supreme Court*. Siekiant užtikrinti visišką PVM sistemos neutralumą apmokestinamajam asmeniui, būtina suteikti teisę atskaityti pirkimo mokestį nuo išlaidų, patiriamų rengiantis ekonominei veiklai(16). Svarbu tik tai, kad ketinimas vykdyti ekonominę veiklą būtų patvirtintas objektyviais duomenimis(17). Taip yra net tuomet, kai pirmą kartą nustatant mokestį jau žinoma, kad ketinimas vykdyti ekonominę veiklą, dėl kurios turėtų būti sudaromi apmokestinamieji sandoriai, liks neįgyvendintas(18).

27. Vadinas, *Ryanair* galėtų būti pripažinta apmokestinamuoju asmeniu derinant abi jurisprudencijos kryptis, kurias nurodė *Supreme Court*, jei pradėdama naudotis atitinkamomis paslaugomis būtų ketinusi teikti apmokestinamas valdymo paslaugas *Aer Lingus*, kai buvo sėkmingai perimta ši bendrovė. *Circuit Court* konstatavo tokį ketinimą, ši išvada pagrindinėje byloje yra privaloma. Kaip Komisija pažymėjo per posėdį, tai, kad pasiūlymas perimti bendrovę iš tikrųjų nebuvo priimtas ir todėl neatsirado galimybės dalyvauti *Aer Lingus* valdymo veikloje, negali vėliau atimti teisės atskaityti pirkimo mokestį.

C. Ar teisę atskaityti mokestį gali būti ribojama atsižvelgiant į mažą atlygio už valdymą dydį?

28. Atsižvelgiant vien į valdymo paslaugų teikimą už atlygą, praktikoje gali atsirasti dirbtinė darinė. Teisė į viso pirkimo mokesčio atskaitą pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją atsiranda nepriklausomai nuo to, kokių mastų už atlygą teikiamos valdymo paslaugos(19). Vadinas, dažnai susidaro perteklinis pirkimo mokestis, t. y. didelis neatitikimas tarp iš apmokestinamųjų valdymo paslaugų gautų pajamų ir prašomo leisti atskaityti pirkimo mokesčio už pirkimo sandorius.

29. Taigi, iš esmės kontroliuojančiosioms bendrovėms pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją suteikiama galimybė prašyti leisti atskaityti didelį pirkimo mokesčio, sumokėto įsigyjant akcijas, dalį, kol šiai bendrovei už atlygą, net neatsižvelgiant į jo dydį, teikiamos valdymo paslaugos. Dėl šios priežasties Komisija aiškiai pasiūlė posėdyje Teisingumo Teisme suteikti teisę į pirkimo mokesčio atskaitą už įsigijamas akcijas tik proporcingai atitinkamai suteiktoms apmokestinamosioms valdymo paslaugoms.

30. Tokiu atveju iš karto kyla klausimas, kaip tinkamai apskaičiuoti proporciją. Vien tik lyginant valdymo paslaugų ir dividendų apyvartos vertę nebūtų atsižvelgiama į tai, kad akcijų turėjimas nesusijęs su periodinėmis sėnaudomis. Be to, pirmiau minėtas perteklinis pirkimo mokestis susidaro tik mokestiniu laikotarpiu, kuriuo buvo įsigytos bendrovės akcijos. Šis vertinimas pasikeičia, jeigu valdymo paslaugos teikiamos už atlygą daugelį metų. Su apskaičiavimu susijusi problema taip pat padaugėja tokiu atveju kaip šis, kai įsigijimas dar tik planuojamas. Nagrinėjamu atveju pajamas iš dividendų būtų galima vertinti tik labai apytikriai.

31. Be to, ne bet koks akcijų turėjimas būtinai reiškia, kad apmokestinamasis asmuo kartu su veikiančiu verslu vykdo neekonominę veiklą. Tai nesuderinama su PVM neutralumo principu(20). Vadovaujantis Komisijos požiūriu, bet kuris apmokestinamasis asmuo, turintis akcijų, galėtų pretenduoti tik į tam tikros bendrovės valdymo bendrąjį išlaidų dalinį pirkimo mokesčio atskaitą net ir tuo atveju, kai nekyla abejonių, kad šios išlaidos susijusios su ekonomine šio asmens veikla(21). Tačiau dėl akcijų turėjimo nesusidaro dideli išlaidų, o dividendų pajamų dydis taip pat nepriklauso nuo likusio bendrojo išlaidų.

32. Taigi Komisijos argumentai netikinami.

D. Viso pirkimo mokesčio atskaita vertinant akcijų įsigijimo funkciniu požiūriu

33. Kita vertus, minėtą problemą nekyla vertinant akcijų įsigijimą funkciniu požiūriu, visų pirma atsižvelgiant į pagrindinį apmokestinamojo asmens veiklą ir siejant su šia ekonomine veikla įsigijimą. Pirmiausia įsigijimo išlaidos lyginamos su apyvarta iš vykdomo verslo. Netgi manau, kad vertinimas funkciniu požiūriu tokiais atvejais, koks nagrinėjamas šioje byloje, kyla iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos.

34. Situacija šioje byloje nėra panaši į tas, kurios būdingos grynai kontroliuojančiosioms bendrovėms, kai apmokestinamųjų valdymo paslaugų teikimas yra tarsi sąlyga, kurią tenkinant veikla gali būti laikoma ekonomine. Kaip matome, *Ryanair* aktyviai veikia oro eismo rinkoje ir sudarinėja atitinkamus sandorius. Todėl gana dirbtina vadovautis valdymo paslaugų teikimu už atlygą ateiityje.

35. Vertinimas funkciniu požiūriu labiau atitinka ekonominę bylos aspektą: nors tikslo perimti konkurentą šioje byloje siekiama planuojant įsigyti bendrovės akcijas, vis dėlto nagrinėjamas atvejis labiau primena situaciją, kai bendrovė planuoja supirkti visas fizines konkurento darbo priemones ir įrenginius, o ne situaciją, kai bendrovė ketina įsigyti akcijas tik tam, kad gautų dividendų.

36. Akivaizdu, jog tokia praktika reikštų, kaip Komisija taip pat pripažino per teismo posėdį, kad įsigyjanti asmeniui turėtų būti suteikiama teisė į viso pirkimo mokesčio atskaitą. Tokių išvadų būtų galima daryti, jei taikytina, tiek pagal bendrąsias verslo perleidimo taisykles (PVM direktyvos 19 straipsnio 1 dalis), tiek pagal įprastas taisykles. Teisė į pirkimo mokesčio už įsigijimo išlaidas atskaitą nekeltų abejonių net visiško susijungimo su tiksline bendrove atveju. Be to, apriboti teisę į pirkimo mokesčio atskaitą „tik“ visiškos nuosavybės atveju reikštų ginčyti teisinės formos neutralumo principą.

37. Todėl tiesioginis dalyvavimas valdant bendrovę teikiant valdymo paslaugas pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją nėra vienintelis atvejis, kai akcijų turėjimas gali būti laikomas ekonomine veikla. Priešingai, Teisingumo Teismas visuomet pripažįsta veiklą ekonomine, jei akcijų įsigijimas arba turėjimas pagal tipologinę apibūdinimą (22) pasižymi verslumu. Tai gali būti, pavyzdžiui, komercinė prekyba vertybiniais popieriais, taip pat akcijų įsigijimas ar turėjimas, kai tai reiškia tiesioginį, nuolatinį ir būtiną apmokestinamosios veiklos išplėtimą (23).

38. Strateginis bendrovės perėmimas, kai įsigyjantiesiems bendrovė siekia išplėsti arba pakeisti savo veiklą įsigydama kitą bendrovę, laikytinas tokiu tiesioginiu, nuolatiniu ir būtinu apmokestinamosios veiklos išplėtimu. Nors bendrovė perimama įsigyjant bendrovės akcijas, šis perėmimas reiškia priemonę, kurios tikslas – apmokestinamieji (platesnės apimties) sandoriai.

E. Ryšys tarp akcijų įsigijimo ir veiklos sandorių

39. Vadinas, klausimo dėl akcijų įsigijimo išlaidų ir planuotų valdymo paslaugų tarpusavio ryšio daugiau nekyla (24). Vertinant funkciniu požiūriu, šiuo atveju daug svarbesnis akcijų įsigijimo ir (planuojamų) oro transporto sandorių ryšys. Dėl šių sandorių nėra jokio pirkimo mokesčio atskaitos vertės ir pardavimo sandorių neatitikimo, todėl ir skirstymas nereikalingas.

40. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys sieja tokias sąnaudas su tam tikrais pardavimo sandoriais, kurie yra sudedamoji išlaidų dalis (25). Be to, galima prašyti teisės į bendrąją bendrovės išlaidą, kurios yra sudedamoji visų bendrovės produktų dalis, pirkimo mokesčio atskaitą (26).

41. Išlaidos, patirtos įsigyjant bendrovės *Aer Lingus* akcijas, perėmus *Aer Lingus* akivaizdžiai būtų laikytinos sudedamąja (planuojamą) oro transporto pardavimo sandorių išlaidų dalimi. Šios

išlaidos taip pat būtų tam tikru būdu traukiamos apskaičiuojant skrydžio bilietų kainas, jei *Ryanair* veikla būtų pelninga. Pagius *Aer Lingus* kontrolinį paketą, būtų pagerinti bendrovės veiklos rezultatai ir gyvendinti planuojami patironuojantiosios ir patironuojamosios bendrovės pardavimo sandoriai. Tokia taktika konkurento bendrovės valdymui gali būti daroma tik tuomet, kai sigyjančioji bendrovė valdo didžiąją bendrovės akcijų dalį.

42. Tai, kad perimti *Aer Lingus*, kaip planuota, ir tų šių bendrovės veiklos visiškai jį kontroliuojant *Ryanair* iš tikrųjų nepavyko, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, kaip jau išaiškinta pirmiau (26 punkte), neturi tokos minėtai išvadai. Šiuo atveju pakanka, kad ketinimas vykdyti ekonominę veiklą būtų rodytas objektyviomis aplinkybomis (27). Vėliau negali būti suabejota minėtu ketinimu vien todėl, kad iš tikrųjų *Aer Lingus* nebuvo perimta (28).

V. Išvada

43. Todėl siūlau prejudicinius klausimus atsakyti taip:

1. Visų bendrovės akcijų sigijimas, kai sigyjančioji bendrovė tuo siekia tiesioginio, nuolatinio ir būtų apmokestinamosios veiklos išplėtimo pagrindinį byloje nagrinjamomis aplinkybomis (pavyzdžiui, vykdydama vadinamąją strateginę perėmimą), laikytinas ekonomine veikla, kaip ji suprantama pagal Šeštosios PVM direktyvos 4 straipsnį (dabar – Direktyvos 2006/112/EB 9 straipsnio 1 dalis).
2. Su tokiu strateginiu perėmimu susijusias sigyjančiosios bendrovės išlaidas su apmokestinama bendrovės veikla sieja tiesioginis ir nedelsiant atsirandantis ryšys, todėl pridėtinės vertės mokestis už šias išlaidas tiek, kiek tai susiję su šia veikla, turi būti atskaitytas.
- 1 Originalo kalba: vokiečių.
- 2 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 2006, 347, p. 1).
- 3 1991 m. birželio 20 d. Sprendimas *Polysar Investments Netherlands* (C-60/90, EU:C:1991:268, 17 punktas), 2000 m. lapkričio 14 d. Sprendimas *Floridienne ir Berginvest* (C-142/99, EU:C:2000:623, 17 punktas) ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 20 punktas).
- 4 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 21 punktas), 2009 m. spalio 29 d. Sprendimas *AB SKF* (C-29/08, EU:C:2009:665, 30 ir paskesni punktai), 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimas *Portugal Telecom* (C-496/11, EU:C:2012:557, 34 punktas) ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 21 punktas).
- 5 OL L 145, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23.
- 6 Siekiant paprastesnio citavimo, toliau bus remiamasi PVM direktyvos nuostatomis.
- 7 2007 m. birželio 27 d. Sprendimas C(2007) 3104 (byla Nr. COMP/M.4439). *Ryanair* ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo teismas atmetė; žr. 2010 m. liepos 6 d. Sprendimą *Ryanair / Komisija* (T-342/07, EU:T:2010:280).
- 8 1985 m. vasario 14 d. Sprendimas *Rompelman* (268/83, EU:C:1985:74, 24 punktas), 1996 m. vasario 29 d. Sprendimas *INZO* (C-110/94, EU:C:1996:67, 17 punktas) ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimas *Sveda* (C-126/14, EU:C:2015:712, 20 punktas).

- 9 Žr. neseniai priimtą 2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimą *SMS group* (C-441/16, EU:C:2017:712, 46 punktas).
- 10 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 21 punktas), 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimas *Portugal Telecom* (C-496/11, EU:C:2012:557, 34 punktas) ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 21 punktas).
- 11 1993 m. birželio 22 d. Sprendimas *Sofitam* (C-333/91, EU:C:1993:261, 13 punktas), 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 19 punktas) ir 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimas *Portugal Telecom* (C-496/11, EU:C:2012:557, 32 punktas).
- 12 1991 m. birželio 20 d. Sprendimas *Polysar Investments Netherlands* (C-60/90, EU:C:1991:268, 17 punktas), 2000 m. lapkričio 14 d. Sprendimas *Floridienne ir Berginvest* (C-142/99, EU:C:2000:623, 17 punktas) ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 20 punktas).
- 13 1991 m. birželio 20 d. Sprendimas *Polysar Investments Netherlands* (C-60/90, EU:C:1991:268, 14 punktas), 2000 m. lapkričio 14 d. Sprendimas *Floridienne ir Berginvest* (C-142/99, EU:C:2000:623, 17 punktas), 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 19 punktas) ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 20 punktas).
- 14 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 21 punktas), 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimas *Portugal Telecom* (C-496/11, EU:C:2012:557, 34 punktas) ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 21 punktas).
- 15 Todėl nepakanka neatlygintino („paprasto“) dalyvavimo, kai papildomai nevykdomi jokie apmokestinami pardavimo sandoriai; žr. 2001 m. liepos 12 d. Nutartį *Welthgrove* (C-102/00, EU:C:2001:416, 16 ir paskesni punktai) ir 2017 m. sausio 12 d. Sprendimą *MVM* (C-28/16, EU:C:2017:7, 34 punktas).
- 16 1985 m. vasario 14 d. Sprendimas *Rompelman* (268/83, EU:C:1985:74, 23 punktas), 2000 m. birželio 8 d. Sprendimas *Schloßstrasse* (C-396/98, EU:C:2000:303, 39 punktas) ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimas *Sveda* (C-126/14, EU:C:2015:712, 20 punktas).
- 17 1985 m. vasario 14 d. Sprendimas *Rompelman* (268/83, EU:C:1985:74, 24 punktas), 2000 m. birželio 8 d. Sprendimas *Schloßstrasse* (C-396/98, EU:C:2000:303, 40 punktas) ir 2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *SMS group* (C-441/16, EU:C:2017:712, 46 punktas).
- 18 2000 m. birželio 8 d. Sprendimas *Breitsohl* (C-400/98, EU:C:2000:304, 34 ir paskesni punktai).
- 19 Šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimą *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 25 punktas) ir generalinio advokato J. Mazák išvadą byloje *Securenta* (C-437/06, EU:C:2007:777, 30 ir paskesni punktai).

20 Dėl šio principo žr. 1993 m. birželio 22 d. Sprendimų *Sofitam* (C-333/91, EU:C:1993:261, 10 punktas), 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimų *Kretztechnik* (C-465/03, EU:C:2005:320, 33 punktas) ir 2009 m. spalio 29 d. Sprendimų *AB SKF* (C-29/08, EU:C:2009:665, 55 punktas). Tačiau byloje *MVM*, priešingai nei šiuo atveju, ryšys tarp perkamų paslaugų ir einamosios veiklos apskritai buvo ginytinas; žr. 2017 m. sausio 12 d. Nutartį *MVM* (C-28/16, EU:C:2017:7, 39 punktas).

21 Byloje *MVM* Teisingumo Teismas nusprendė, kad mišrių veiklų vykdančiai kontroliuojančioji bendrovė, teikianti patronuojamosioms bendrovėms neapmokestinamąsias valdymo paslaugas ir atskirai gaunanti kitą pajamą iš savo veiklos (elektros energijos ir dujų tinklo nuomos), gali atskaityti pirkimo mokestį tik proporcingai išlaidoms, patirtoms siegiant konsultacijas, jei šios išlaidos gali būti laikomos bendrosiomis veiklos išlaidomis; žr. 2017 m. sausio 12 d. Nutartį *MVM* (C-28/16, EU:C:2017:7, 46 ir paskesni punktai).

22 Dėl standartizuoto ekonominės veiklos vertinimo pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį žr. mano išvadą byloje *Posnania Investment* (C-36/16, EU:C:2017:134, 25 punktas).

23 1996 m. birželio 20 d. Sprendimas *Wellcome Trust* (C-155/94, EU:C:1996:243, 35 punktas), 1997 m. vasario 6 d. Sprendimas *Harnas & Helm* (C-80/95, EU:C:1997:56, 16 punktas), 2000 m. lapkričio 14 d. Sprendimas *Floridienne ir Berginvest* (C-142/99, EU:C:2000:623, 29 punktas), 2007 m. vasario 8 d. Sprendimas *Investrand* (C-435/05, EU:C:2007:87, 32–36 punktai), 2009 m. spalio 29 d. Sprendimas *AB SKF* (C-29/08, EU:C:2009:665, 31 punktas) ir 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimas *X* (C-651/11, EU:C:2013:346, 52 punktas).

24 Tiesioginė ir nedelsiant atsirandanti ryšio tarp minėtų sandorių Teisingumo Teismas jau yra kategoriškai paneigęs; žr. 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimų *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 32 punktas). Šiuo klausimu dviprasmiškai suformuluotas 2009 m. spalio 29 d. Sprendimas *AB SKF* (C-29/08, EU:C:2009:665, 64 punktas). Išlaidos gali būti pareikštos kaip bendrosios; žr. 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimų *Portugal Telecom* (C-496/11, EU:C:2012:557, 37 punktas) ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimų *Larentia + Minerva ir Marenave Schiffahrt* (C-108/14 ir C-109/14, EU:C:2015:496, 25 punktas).

25 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 31 punktas), 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimas *Kretztechnik* (C-465/03, EU:C:2005:320, 35 punktas), 2009 m. spalio 29 d. Sprendimas *AB SKF* (C-29/08, EU:C:2009:665, 57 punktas) ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimas *Iberdrola ir kt.* (C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ir C-640/11, EU:C:2013:660, 28 punktas).

26 2001 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495, 33 punktas), 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimas *Kretztechnik* (C-465/03, EU:C:2005:320, 37 punktas), 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimas *Portugal Telecom* (C-496/11, EU:C:2012:557, 37 punktas) ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimas *Iberdrola ir kt.* (C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ir C-640/11, EU:C:2013:660, 29 punktas).

27 Šiuo klausimu žr. 1985 m. vasario 14 d. Sprendimų *Rompelman* (268/83, EU:C:1985:74, 24 punktas), 1996 m. vasario 29 d. Sprendimų *INZO* (C-110/94, EU:C:1996:67, 17 punktas), 2015 m. spalio 22 d. Sprendimų *Sveda* (C-126/14, EU:C:2015:712, 20 punktas) ir 2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimų *SMS group* (C-441/16, EU:C:2017:712, 46 punktas).

28 Šiuo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažymi, kad pagrindin?je byloje galutinai išsiaiškinta, ar objektyviomis aplinkyb?mis ?rodytas atitinkamas *Ryanair* ketinimas, ar, atvirkš?iai, jos t? ketinim? paneigia. Tai taip pat pabr?ž? visos suinteresuotosios šalys.